स्मारि:, पुं, (स्माणामरि:।) सिंह:। बाह्र:। दित मेदिनी। रे, २०६॥ कुकुर:। रक्तमिणु:। दित राजनिषेग्छ:॥

स्मावित्, [घ्] पुं, (स्मान् विधिति इति । वध् + किप्। "खन्येषामपि इध्यते।" ६ । १ । १ ३० । इति दीघेष्य ।.) व्याधः । इति वटाधरः ॥ (स्मावेधनधीनः। यथा, भड़िकाच्ये। ५। दश्यानिर चस्य यातो मां स्माविन् स्मयामधी।") स्वितः, वि, (स्मा+कः।) चन्विषतः । इत्य-

स्मी, स्ती, (स्म + जाती डीघ्।) स्मजातिस्ती। इति याकरणम्॥ (यथाभिज्ञानपाङ्गले।६। "प्रास्नाजस्वितवस्कजस्य च तरीनिमांतुमिस्हा

यङ्गे शयास्त्रास्य वामनयनं कळ्यमानी स्त्रीम ॥

बसा दुखगुणाः क्षामीदुखगुणतुस्ताः। यथा, 'समीणां नाङ्गलीत्यानां चनान्त्रीरगुणं पयः।' इति भावप्रकाशः॥

पुलहभाया। या कप्रयक्ता। तस्या अपत्यं

हरियादि। यथा,—
"कोधाच जित्तरे कत्या दादणीवात्रासस्मवाः।
ता भाष्याः पुलक्ष्य खुन्देगी मन्दा दरावती ॥
भूता च कपिला दंदा कदा तिष्या तथेव च।
खेता च सरमा चैव सरसा चैति विश्वताः॥
न्ययासु हरियाः पुला न्यमाखान्ये प्रशा-

स्तथा।

णहनः ग्रासा ये च पुरनः एवलाच्य ये ॥"
हित विद्युराणम् ॥

बाचरक्रिवेषेष:। यथा। रो खगी। 'सा न्गीकोचना। राधिका श्रीपते:॥' टमधा। रति इन्दोमझरी॥ खपसाररोग:। इति लोके खात:॥ (होमोक्तसुदाविशेष:॥)

स्मेच्या, की, (स्मेरीक्यते प्रियत्वात् इति। रेन्+क्युट्+क्षियां टाप्।) स्मेक्यारः। इति राजनिष्यः। स्मानयना की च॥ (यया, हज्त्यं ज्ञितायाम्। ४८। १८। "काष्टीकवापन्पुरसुवज्ञवनोडस्नविधित-

पदाभि:

श्रीमति क्योचवाभिर्मृ हैश्याध्तवस्युवच-नाभि: ॥")

स्थेनः, पुं, (स्थाखासिनः श्रेष्ठः ।) विष्टः। द्वासरः ।२।५।१॥ (यथा, श्रीसङ्कागवते। १।२२।२२।

"स्रोक्त इव विकाली निषेशी हिमवानित । तितिसुवंसुधैवासी सहित्ताः पितरावित ॥" भगवट् विभूतिः । यथा, श्रीमङ्गावङ्गीतायाम् । १०। ३०।

"त्याबाच स्रोन्द्रोऽइं वैनतेयच पाचिणाम् ।" इन्दोविशेषच ॥)

स्रोन्द्रचटकः, पुं, (स्रोन्द्र इव विक्रमी चटकः।) स्वनपची। इति जटाधरः॥ स्गेन्द्राभी, स्ती, (स्गेन्द्रेश सम्भिते दिति। स्रम् + वन् + गौराहिलात् डीव्।) वासकः। दिति राजितिर्पेष्टः॥ (विभिन्नोश्ला वासकभ्रव्दे भातवः॥)

स्मोबंदः, स्ती, (स्मास्य प्रिया प्रवंतः।)
योतेन्द्रवार्यो। संधिनी प्रति हिन्दीभाषा।
तत्पर्यायः। स्माद्यी २ खेतपुष्या ६ स्माद्रनी ४ विचवली ५ वहुफली ६ कपिलाची ०
स्मेच्या ५ विचा ६ विचषता १० प्रधा ११
विचित्रा १२ स्माविभेटाः १६ मवला १८
कुम्भिनी १५ देवी १६ कट्पला १० लघुविभेटा १८। घास्या गुणाः। दुर्करलम्।
गुरुतम्। मन्दानलकारितम्। रक्तपित्तहारिलच्न। प्रति राजनिर्वेग्दः॥

स्रोद्धः, पुं, (स्रगाणामितः।) सुहर्द्धः। इति राजनिष्युः॥

ख्यः, चि, (ख्यते चिन्छते खनी। स्त्रा् + नमीवियत्।) स्मित्यः। खन्वियीयः। इति चानस्यम्॥(यथा, त्रीमद्वागवते। ७। ७। २३।

"देइस्त धर्वमं घातो जगतस्य दिति द्विषा। खर्वेव न्द्रयः पुरुषो नेति नेती स्वतत्त्राजन् ॥") न्द्रज ज य कि भूषे। ग्रुह्वो। दति कविक करहमः ॥ (जुरा०-पद्ये भ्वा०-पर०-सक०-सेट्।) ज खमाजीत् खमाचीत्। व न्द्रजा। कि मार्जसा-चैपने दिंजान्। यो मार्ज्यति ग्राख्यार्थमिति इलाष्ठ्यः। दति दुर्गादासः॥

खन त ज घ शही। इति कितक्ष्यहुम:॥
(खदा॰-पर॰-सक॰-सेट्।) शुह्विरिच्च शुही-भाव: शुह्वीकरणः ॥ त मार्थि ती घों हर्ते नित्य-मिति इतायुघ:। ज खमार्ज्यात् भस्ततो मतम्। खमार्जीं चासि पदादी निति भट्टि:। घ स्वा। इति दुर्गादास:॥

न्द्रजः, पुं, (त्रष्यते यवै । इति व्यज् ने क्रत्यल्यंटो व कुलिमित कमीखिकः ।) वाद्यविश्वेषः । माद्व इति भाषा । यथा । मद्वी दावको न्द्रणः । इति श्रष्ट्रजावनी ॥

रजा, की, (रुष्यते इति । रुष् + "विद्विभदा-दिभ्यो । इ । इ । १०४ । इति बह् + टाप् च ।) मार्जनम् । इत्यमरः । २।६।१२१ ॥ (यथा, सुत्रुते चिकित्थितस्थाने २४ बाधाय । "बभ्यक्नो मार्डककरः कषवातिनरोधनः ।

धातूनां पुष्टिकनमे स्लावकंतसप्रदः।")
स्टब्यं, जि, स्टब्यते यत् इति। स्टब्। "स्टबेर्वि-भाषा।" १।१।१११। इति काप्।) मार्यम्। मार्जनीयम्। इति सम्बवीधवाकरणम्॥ (यथा, भट्टी। ६।५६।

"मन्युक्तस्य तया मार्ग्यो मन्यः श्रोकस

तिन ते॥")
न्द ग प्र मोदे। इति कविक स्पद्दम:॥ (क्रा०वा तुदा०- स्वक ०-सेट्।) मोद इच्च हिन करणम्॥ ग न्द्र स्थाति सरस्तत्या च यः सदेति इलायुधः। ग्र च्छति दीनं दाता। अम्ब्रिता च इसाचिमिति मिट्टिः। मर्डिता। दति दुर्गा-टासः ।

ग्टड्:, पुं, (ग्टड्ति इष्यतीति। ग्टड् + द्रगुप-धलात् कर्त्तरि कः:।) शिवः। दत्यमरः।१। १।२३॥ (यथा, श्रीमद्भागवते।४।२।०। "प्राट्नियसं ग्टड्ं द्रष्ट्वा नाम्ब्यक्तदनादतः।")

खड़क्काः, पं, (खड़काति सुखयतीति। खड़् + "खड़ः कीवन् कंवजी।" उका॰ १।२१। इति कंवजः।) वासकः। इत्यादिकीयः॥ खडाः) खीः (खड़ + टाप्र कीय चाः) टर्माः।

ल्डा, की, (ल्ड्स + टाप् हीप् च।) दुर्गा। ल्ड्डो, इति इलायुधः।

खड़ीक:, पुं, (खड़तीति। खड़् + "खड़: कीकन् कड़्यी।" उगा॰ १। २१। इति कीकन्।) इरिया:।

ख्या, प्र हिंसे। इति कविकत्यद्वसः॥ (तुरा०-पर०-सक०-सेट्।) मियौता। इति दुर्गादासं:॥ ख्यालं, सी, पुं, ख्याते हिंस्यते भच्यादार्घं यत्। (ख्य्+"तिमिविधिविद्दिख्याकु किकपि-पित्रप्रिक्षः कालन्।" उथा० १।११०। इति कालन्। पङ्काहीनां नालम्।) मोनाम इति खातम्। इति भरतः॥ (यथा, नैवध-चिति। १।१३०।

"मद्र्यमन्द्रेशस्यात्तमस्यरः

प्रिय: कियदृद्र इति लयोहिते।") तत्पर्याय:। विसम् २। इत्यमर: १९१०। ११ विश्रम् ३। इति दिख्यकोषः ॥ पद्मनालम् ॥ न्टबाली ५ न्टबालिनी ६ पदातनाः ० विसिनी प्तानीव इम् १। अस्य गुवाः। शिशिर-लम्। तिक्तत्वम्। कषायत्वम्। पित्तदाइम् च-क्रक्षिकाररक्तवानिष्ठरत्य। इति राज-निर्घयः ॥ (प्राल्कविष्रेषः । तत्पर्यायी यथा, "पद्मार्किन्दः भालुकं करष्टाटच कथाते। स्यालं मूलं भियाकं लच्चा मूलच कथाते॥" तचास्य गुगाः। विश्वार्थे श्वास्त्रार्थे च ॥ "न्वानं ग्रीतनं द्यां पित्तदाष्टासनिद्गुर । दुर्करं खादुपाकच स्तन्धानिसकप्रप्रस्। वंगाहि मधुरं रूचं शाल्कमपि तद्गुबम् ॥" इति भावप्रकाशस्य पूर्वसके प्रथमे भागे ॥) न्यालं, की, (न्या + कालन्।) वीर्यम्लम्।

न्दबालमभयं सेवं लामज्जतस्थीरकम्।"
दित नेदाकरक्रमालायाम्॥

इति मेदिनी। खे, १२४॥ (बाख पर्यायो यथा,

"खादुशीरं च्यालच सेवं लामजननाथा।" इति गारके पूर्वसके २०० च:॥)

ल्यातिनी, खी, (ल्यातानि चसा: चनीति। ल्यात + "पुष्करादिश्यो देशे।" ५।२।२३५। इति इनि:। डीण्च।) पद्मिनी। इति जटा-धरः। या तु पद्मशुक्तदेशः पद्मसम्हः पद्मतता

च। (यथा, रघुवंगे। ९६। ०। "विभिन्नं चाकारमनिष्टतानां स्टबालिनी हैमिमवीपरागम्।")